

перебіг строку давності зупиняється до розгляду скарги або подання прокурора. У разі відстрочки виконання постанови відповідно до ст. 301 КУпАП перебіг строку давності зупиняється до закінчення строку відстрочки. Водночас, дана стаття не визначає загального строку давності виконання постанов про накладення адміністративних стягнень в цілому.

Статтею 300 КУпАП визначено, що постанова про адміністративний арешт виконується органом внутрішніх справ у встановленому законом порядку. Причому, згідно зі ст. 326 Кодексу така постанова суду (судді) виконується негайно після її винесення. Відповідно до ст. 301 КУпАП, за наявності обставин, що ускладнюють виконання постанови про адміністративний арешт або роблять її виконання неможливим, орган, який її виніс (а це лише суд), може відстрочити виконання постанови на строк до одного місяця.

Проте на практиці нерідко трапляється так, що постанова про застосування адміністративного арешту, яка була звернута до виконання своєчасно, з різних причин не виконується протягом чотирьох – шести місяців і більше. Наприклад, особа, що відбуває адміністративний арешт, захворіла або втекла з під варти і переховується чи виїхала в інший регіон, а через певний час повернулася тощо. Інколи постанова про застосування адміністративного арешту не виконується у визначений законом строк виключно з вини органу внутрішніх справ. Чи повинна така особа в подальшому відбувати адміністративний арешт?

В будь-якому випадку відповідне рішення з приводу виконання постанови про накладення адміністративного арешту згідно зі ст. 304 КУпАП повинен приймати суд, який відповідно до ст. 305 Кодексу зобов'язаний здійснювати контроль за виконанням постанови про накладення даного адміністративного стягнення.

Правозастосовна практика свідчить про те, що у більшості наведених вище фосмажорних випадків суди приймають рішення про припинення виконання постанови про відбування адміністративного арешту. Проте зустрічаються і випадки, коли окремі суди (судді) не приймають подібних рішень навіть після річного строку з дня винесення постанови про накладення адміністративного арешту, мотивуючи це тим, що загальний строк давності виконання адміністративних стягнень законом не встановлено.

Безперечно, якийсь єдиний загальний строк давності виконання постанов про накладення адміністративних стягнень встановлювати нелогічно і недоцільно. Наприклад, щодо виконання постанов про накладення таких стягнень, як штраф, конфіскація, оплатне вилучення предмета, громадські роботи, адміністративний арешт і т.п. можна було б встановити такий загальний строк давності протягом року з дня винесення відповідної постанови. Водночас, такий строк зовсім не прийнятний у випадках виконання постанови про позбавлення спеціального права,